

Pleisztocén kisgerincesek kutatása a Villányi-hegységben

Kutatásunk célja Magyarország egyik leggazdagabb pleisztocén gerinces faunájának, a Somssich-hegy 2-es számú lelőhely 900–950 ezer éves anyagának a feldolgozása. A lelőhely egy Villány melletti szőlőhegy tetején található. A karsztos üreg 50 rétegéből számos ősmaradvány, csiga, hal, kétéltű, hüllő, madár és emlős került elő. A gerinces anyag legnagyobb részét a becslések szerint közel 600 000 kígyócsigolya teszi ki. A projekt célja a feldolgozatlan gerincesek vizsgálata, a csontok felhalmozódási módjának felderítése (tafonómia), és az egykori környezet rekonstrukciója (paleoökológia).

A tafonómiai vizsgálatok megállapíthatjuk, hogy az emlősfauna (pockok, cicikanyok) egy része bagolyköpetként, vagy hasonló ragadozótevékenység során halmozódott fel. A csontok 10%-ának felületén azonban mállási és rágás nyomok, valamint növényi gyökerek nyomai is megfigyelhetők, ami arra utal, hogy ezek a maradványok az állat elpusztulása után a felszínen, vagy a legfelső talajrétegben rekedtek. A csöves csontok törésvizsgálata alapján a csontok szállítása kis energiájú vizes közegben történhetett. Valószínű, hogy a maradványokat és az üledéket a bőséges csapadék hatására kialakuló időszakos vízmosások juttatták a karsztos üregbe. A siklókat, békákat és a gyíkok egy részét a szaporodási ciklusukkal összefüggő tömeges megjelenési és vándorlási periódus alatt, a hevesebb esőzések nagy számban moshatták bele a karsztos üregbe, ahonnan azok már nem tudtak kijutni, így helyben pusztulhattak el.

A képen a Somssich-hegyi lelőhelyről származó pocok őrlő- és metszőfogak láthatók.